

Baronian

Persbericht

Tessa Perutz Paradisique

Zeedijk 731
8300 Knokke-Heist

21.05-26.06.2022

Opening

zaterdag 21.05
17-20 uur

Tessa Perutz Paradisique

Baronian kondigt met genoegen de tweede solotentoonstelling van de Amerikaanse kunstenares Tessa Perutz (geboren in 1988 in Chicago; woont en werkt in Brussel en New York) aan. In de tentoonstelling *Paradisique* presenteert Perutz een reeks schilderkunstige benaderingen van het landschap.

Perutz staat bekend om haar voorstellingen van de natuur, die de openbare en privésfeer op verschillende manieren afbakenen. Door zowel psychologische als fysieke landschappen in kaart te brengen, neemt Perutz ons mee op een rondreis doorheen zowel de velden en valleien van de wereld als die van onze eigen geest.

Haar werken bestaan uit een mix van materialen, waaronder botanische elementen zoals zand, lavendel en hibiscus, met hun helende en transformerende eigenschappen. Wat de stijl betreft, ontleent Perutz elementen uit een groot aantal verschillende historische achtergronden. Zo verwijst ze tegelijkertijd naar de esthetiek van de pop, fauvisme, minimalisme en traditionele landschapsschilderkunst.

Haar plein air-tekeningen bevatten ook tekstuele anekdotes en existentiële reflecties–getuigenissen van spontane verkenningstochtjes. Het werk van Perutz komt tot leven met behulp van conceptualisatie en intuïtie, die organisch worden vervlochten en elkaar voeden. Bepaalde schilderijen worden in andere weerkaatst, als een spiegel van serialiteit die tot stand wordt gebracht door het herhalen van onderwerpen en helder kleurgebruik.

De tentoonstellingen van Perutz zijn volledig immersief en bestaan uit zowel installaties als meubilair. Zo verlegt de kunstenares de grenzen van de canon van de traditionele landschapsschilderkunst. Met behulp van deze omhullende omgevingen verkent ze de parallellen tussen natuur en mensheid en gebruikt daarbij motieven en materialen die door rechtstreekse zintuigelijke herkenning de diepten van de natuur en het collectief geheugen bij ons oproepen. Zo worden ruimtes gecreëerd waarin we na kunnen denken over de persoonlijke en universele thema's van verbinding en scheiding.

Opmerkingen van de kunstenares over haar praktijk en leven in het buitenland:

Ik leef nu al vier jaar in Europa. Nadat ik in april 2018 New York verliet, had ik residenties in Zwitserland en Berlijn, voordat ik uiteindelijk in augustus in Brussel ben gaan wonen.

Deze verhuis naar het buitenland was het begin van een periode van uitgebreide persoonlijke en artistieke verkenning, waarbij ik in mijn werk heel wat onbekende paden heb betreden.

Mijn schilderkunstige benadering liep in tal van richtingen uiteen. Ik maakte gebruik

van verschillende steunmaterialen, een waaier aan materiaalmengsels en ik integreerde dat alles in volledige installaties. Maar door gesynchroniseerde dissonantie en scheuren die overal ontstonden, liepen mijn ideeën uit op een fiasco.

Wat oorspronkelijk op de vloer stond, kwam aan de muur terecht, en omgekeerd.

Ik experimenteerde met botanische componenten: zowel bloemen en thee als andere natuurlijke elementen kwamen in mijn tentoonstellingen aan bod. Ook voegde ik spiegels toe voor zelfanalyse en opgevouwen meubels van gerecyclede bouwpakketten. Mijn creatieve wereld uit een ver verleden werd uitgepakt en opnieuw rondom mij opgebouwd.

In mijn eerste show in Brussel, *La Lune Lavande*, stelde ik overmaatse wandmotieven tentoon die ik rechtstreeks uit de tentoongestelde olieschilderijen had gehaald. De bloemen vinyl stickers in Knokke zijn op een van deze muurschilderijen gebaseerd: een zachte hibiscus platgedrukt tot een esthetisch popartikel.

Niet lang daarna zette ik mijn show *Jardin du Midi* op touw. Voor deze tentoonstelling bedekte ik de hele vloer van de galerij met 65 kilo Franse lavendel, een verwijzing naar het belang en de onzekerheid van het menselijk bestaan, een meditatie over de dood en wedergeboorte en een hommage aan de Placebo-serie van Felix Gonzalez-Torres.

Er volgden nog andere solotentoonstellingen, waaronder *Homme Allongé* en *Château de Sable* (Baronian Xippas, 2019) in Brussel en *Touch and Go* in Kortrijk. Ik maakte gebruik van meubels en frottage, gordijnen en tapijten, getekend en geschilderd binnen immersieve omgevingen. Ik dompelde mezelf onder in media waar ik nog nooit eerder aandacht voor had. Dit was voor mij een erg expressieve periode die gepaard ging met een enorme fysieke en conceptuele artistieke groei.

Nu we het over mijn eerdere tentoonstellingen hebben gehad, komen we uiteindelijk terecht bij mijn huidige show, *Paradisique*, die een soort mini-retrospectief moet zijn van al mijn creatieve voorstellingen in België. Van de kronkelige wegen van Noord-Italië, brutale zonsondergangen aan de kust, de bladerdaken van de bossen in Kent (VK) en een minimalistisch landschap in het Zwin tot twee enorme zand- en olieschilderijen uit Hasselt: al deze dingen komen in mijn show aan bod.

Je zou kunnen zeggen dat *Paradisique* mijn Belgische *best of*-versie is, samengesteld als opeenhoping van deze uitgebreide ervaringen, als horizontale pluraliteit die aanleunt bij de wereld van heling en holistische geneeskunde via botanische interventies. Op die manier worden de levenscycli van de natuur en de mensheid in vraag gesteld door het in kaart brengen van regeneratie en bescherming.

Ook breng ik hiermee mijn overpeinzingen over mijn leven in het buitenland tot uitdrukking, met een reeks gelijktijdige toevalligheden en een geleidelijk heen-en-weer tussen overwegingen van de vroegere, huidige en toekomstige versie van mijzelf en de zielen die mij omringen. Dit alles ondergedompeld in bloemen, alsof je drijft in een viskom met hibiscusthee, verrassend open maar ongerepeteerd.